

Merhaba
"Anadolu'nun Gözü"

gazetesinin
okurlarına
armağandır.
Çarşamba
günleri
yayımlanır.

AKADEMİK

Sayfalar

Cilt: 12 Sayı: 7
7 MART 2012 ÇARŞAMBA

Hazırlayanlar: M. Ali UZ - Ali İŞİK
maliuz@merhabagazetesi.com.tr • aliisik42@gmail.com

30. Sanat Yılında Hüzeyme Yeşim Koçak

ÖZEL SAYISI - 2 -

Prof. Dr.
Nurullah ÇETİN

SAHİHLİĞİNİ KAYBETMİŞ BİR ÇAĞIN UYARICI DİKKATI: HÜZEYME YEŞİM KOÇAK VE DENEMECİLİĞİ

Hüzeyme Yeşim Koçak, esas itibarıyla hikâyeci ve romancı. Ancak bir üçüncü tür olarak deneme alanında da son derece özgün yaklaşımları olan verimli ve üretken bir yazar. Türk edebiyatında deneme türü pek fazla gelişmemiş. Halbuki, özgür düşünmenin, serbest üretilen düşüncelerin, yorumların, yeni yaklaşımların, farklı bakış açılarının kolay okunabilir bir üslupla ifadeye dökülmesi, Türk düşünce ve felsefesinin gelişmesi açısından oldukça uygun bir zemindir. Bu bağlamda Hüzeyme Yeşim Koçak'ın, hikâye ve romanları yanında üç önemli deneme kitabı yayınlamış olmasını Türk edebiyatı ve düşüncesi için büyük bir kazanç olarak görüyorum.

Yazarın deneme kitapları şunlar: 1. *Örede* (Romantik Kitap, İstanbul 2008), 2. *Edîbane Süzülüşler* (Romantik Kitap, İstanbul 2008), 3. *Şapkamın Altı* (Romantik Kitap, İstanbul 2010)

Bu üç deneme kitabında toplanan deneme metinlerini topluca değerlendireceğim.

Öncelikle denemelerin konuları çok zengin ve çeşitli. Bu da yazarın Türk milletinin ferdi, millî ve evrensel sorunlarına eğilen geniş bir bakış açısına sahip aydın kimliğini ortaya koyuyor.

Hüzeyme Yeşim, temel sapmaların farkına varan duyarlı bir Türk yazarı. Türk insanının fitratına yabancılaşmasını, millî kimlik kaybını, millî değerler üzerinde ortaya çıkan aşınmaları, İslamî duyuş, düşünüş ve yaşayış bütünlüğü üzerinde görülen yozlaşmaları çok iyi yakalamış. Bunlara karşı hem eleştirel tavrını hem de yapıcı teklifini bir bütünlük için

de sergileyebilme becerisini gösterebilmiş bir Türk aydınıdır.

Yazara göre çağdaş Türk toplumunun temel sorunu, “arafta kalıp yabancılaşma”dır. Bu bence son derece önemlidir. Özellikle Tanzimat’tan bu yana içinden geçtiğimiz “bâtıllaşma” sürecimizin fert ve millet olarak üzerimizde ne gibi büyük aşınmalar meydana getirdiğini son derece etkili ve uyarıcı bir üslupla ortaya koyuyor.

Ayrıca modernitenin bir dayatması olan zenginlik ambalajı içine gizlenen sanal çeşitlilik olgusunun insan fitratının hakikate olan fitrî eğilimini nasıl mecrasından saptırdığını vurgulayan çarpıcı cümleler kurmuş.

Yazar, vatan hassasiyetinin hamasî plandan alınıp kültürel planda nasıl irdelebileceğinin en güzel analitik örneklerini veriyor. Vatan sevgisi ya da vatana mensubiyet şuurunun kültürle, tarihle, millî değerlerle, hepsinden önemlisi inançla ilgili olduğunun farkındadır. Türk vatanının Türk-İslam öncesi kültür ve medeniyetlerin beşiği olarak sunulması oyunu ve çağdaş anlamda da yine batılıların her türlü ürünlerini sergilediği bir alan olarak sunulduğu tezgâhını çok iyi ortaya koyuyor.

Yani Türk-İslam vatani olan Anadolu’nun geçmişi Türk ve Müslüman olmayan eski kavimlere, şimdiki modern kapitalist ve emperyalist Batının ürün pazarına, geleceği de Türklük ve İslamlık değerlerinden soyutlanmış, içi boşaltılmış, kozmopolit yeni nesillere emanet ediliyor oluşunu görmektedir. İşte Hüzeyme Yeşim, sorumlu bir aydın olarak

bu oyunun ve düzenin farkındadır ve vana sahip çıkmanın öncelikle değerler bazında Türklüğe ve Müslümanlığa sahip çıkmakla eş değerde olacağını vurgular.

Hüzeyme Yeşim, en duyarlı ve en yetkin çağ eleştirmenlerinden biri olarak karşımıza çıkıyor. Onun denemeleri bir bakıma idrak ettiğimiz çağın Müslüman Türk ruhu adesesinden geçirilerek takdimidir. Özü, hakikati, ruhu, şuurunu, manevi değerleri yok sayarak her şeyi görünüşe, kabuğa ve maddeye indirgeyen genel geçer çağdaş yaklaşımı en sağlıklı irdeleyen bir deneme yazarıdır. Ona göre modern zamanlar, bedeni süsleyen ama ruhu çıplaklaştıran, her faaliyeti nefsanîyet çağrısı içeren, insanı zırhsız, enerjisiz, imansız bırakan bir yapıdır.

Sevgi gibi son derece insanî bir değer bile sanal değerlerle örülmüş modern zamanlar tarafından öğütülüşünü anlatırken aslında modernizmin insanı fitratından uzaklaştırmasının İslam'dan uzaklaşmakla aynı anlama geleceğini veciz bir anlatı kurgusuyla sergiliyor.

Yazar, içinden geçtiğimiz kötü çağın en çok anlam kaybı üzerinde yoğunlaşıyor. Bizim bir sahici anlam coğrafyamız vardı. Varlığı, hayatı, zamanı, mekânı, yaratıcıyı, öte dünyayı, bu dünyayı, bu dünyaya öncesini, sonrasını, insanı, toplumu, kendi milletimizi, başka milletleri, hayvanları, börtü böceği, canlı cansız bütün varlığı tatminkâr bir anlam arkasından algılama biçimimiz vardı. Müslüman Türk bakış açımızı besleyen İslam medeniyetimiz ve Türk kültürümüz vardı. Bu köklü zemin bize ikna edici, iç uyumu olan sağlam anlam alanları açıyordu.

O bakımdan biz, fert ve toplum olarak anlamlı bir dünyanın ve zamanın çocuklarıydık. Ne zaman ki Batı, felsefe, ideoloji, tüketim, eğlence, bilgi, mal, eşya, sanal oyuncaklar, sanal değerler, eğreti bakışlar, içi boş yaklaşımlar gibi bütün kötü mızraklarıyla saldırıya geçti; işte o zamandan beri sarsılıyoruz, kutsal anlam dünyamıza yönelik saldırıları savuşturma gayreti içinde savrulup duruyoruz. Hüzeyme Yeşim Koçak, denemeleriyle

bize bu durumun fotoğrafını veriyor.

Aşk gibi son derece saf ve masum bir insanî duyarlılığın bile bu kötü çağın karanlık değirmeninde nasıl öğütüldüğünü, yozlaştırıldığını, sıradanlaştırılıp yüzeyselleştirildiğini, tamamen maddi algıya indirildiğini son derece sağlıklı bir bakış açısıyla yorumluyor.

Hüzeyme Yeşim, denemelerinde bir basiret bir feraset gözüdür. Dışa değil içe dönük bir göz. Kabukta takılıp kalmayan, içe, manaya, derinliğe ve deruna nüfuz eden bir göz. Modern hayatın görünen görünmeyen bütün yönlerini, iç çelişkilerini, dayatmalarını, çirkinliklerini bütün özellikleriyle fark eden bir göz.

Hüzeyme Yeşim Koçak'ın fert ve toplum sorunlarını irdelerken, çağın gidişatını yorumlarken, nesnelere ve olayları ele alırken çıkış noktasını esas itibarıyla İslam imanı ve Türk milliyeti belirler. Ancak analitik bakış açısını besleyen oldukça zengin bir kaynağa da sahiptir. Rumen filozofu Cioran'dan tutunuz Mevlana'ya kadar Batıdan, Doğudan pek çok filozof, düşünür ve edebiyatçıdan yararlanmış, onlardan seçtiği cümleleri amacına uygun olarak içselleştirip mesajını tahkim etmede kullanabilme becerisini göstermiştir.

Hüzeyme Yeşim, denemelerinde salt bir çağ eleştirmeni değil, aynı zamanda bir ruh tamircisidir de. Bu bağlamda bozulmuş ruhları, tahrip edilmiş gönülleri, sakatlanmış bakışları ve ters yüz edilmiş algıları tamir etmek adına da büyük bir gayretini görüyoruz. Bu bağlamda yaptığı en önemli işlerden biri Türk-İslam kültür, düşünce ve edebiyatının temel taşları olan büyük evrensel değerlerimizi çağın diline uygun biçimde yeniden üretmek ya da büyük tarihsel değerlerimizi çağın anlayışına ve algısına sunarak onları yeni nesillerle buluşturmaya çalışmak. Bu bağlamda Mevlana yorumları, Yunus Emre, Sezai Karakoç okumaları, Mehmet Akif, Yahya Kemal, Mustafa Kutlu, Dilaver Cebeci, Cemil Meriç, Süleyman Hayri Bolay gibi Türk edebiyat ve tefekkürünün ustalarını yeniden takdimi, aslında yozlaşmanın tamiri bağlamında oldukça iş-

levsel değerlerimizdir. Bunları Hüzeyme Yeşim Koçak'ın algısından ve takdiminden okumak oldukça faydalı.

Yazar, bir çok edebî eseri ve kitabı da denemeleri için çıkış noktası yapmış. Aslında bunlar, birer tanıtma yazısı olmaktan öte yazarın o eser vesilesiyle ürettiği yeni yaklaşımlar ve bakış açılarıdır.

Hüzeyme Yeşim Koçak'ın güncel siyasi ve toplumsal sorunlar karşısında da oldukça duyarlı bir Türk aydını olduğunu görüyoruz ki bu her düşünce ve edebiyat insanımızın alması gereken bir konudur. Mesela bir denemesinde şöyle diyor:

“İçim acıyor. Türk olmaktan dolayı özür dileyenleri görünce... Onu İblislikle, hainlikle, yeryüzünün bütün kötü sıfatlarıyla birleştirenleri, müstehak görenleri bilince.(...) Aklım buz kesiyor görünce. Türklüğe karşı çıkarken, Ermeni yağcılığından şirazesini, abd yalakalığından endazesini şaşırılmış kalem ehlini..”

Hüzeyme Yeşim Koçak'ın denemeleri muhtevaları bakımından oldukça zengin ve doyurucu bir yapıya sahipken, dil ve üslup bakımından da yetkin ve özgün bir kalem ürünü olduğunu gösteriyor.

Yazar, kendi iç bütünlüğüne sahip Türk-İslam bakış açısının hâkim olduğu denemelerinde hemen her türlü üsluba yer veriyor. Kimi zaman tahkiye üslubuna, kimi zaman sorgulama, bazen açıklama, bazen yargıla-

ma, bazen tanımlama ve açıklama üsluplarını zengin bir anlatım tekniği olarak kullanıyor. Ayrıca kavramsal düşünme tekniği de çok öne çıkıyor. Meseleleri kavramsal irdelemelere tabi tutarak ortaya koyuyor. Soyut değerleri ve kavramları belirgin biçimde vurgulayarak okuyucunun çağrışım alanına yöneliyor. Çağrışım düşünceye sevk eden deneme üslubu onun mesajını vurgulu ve etkili bir biçimde verme kaygısının ürünü olmalı.

Ayrıca yumuşak, duygulu, hassas, şefkatli bir kadın duyarlılığı onun denemelerindeki en sert sorunları bile yumuşatıyor. Bu da onun milletimizin sorunlarını nasıl içselleştirdiğinin, kendi derdi bildiğinin bir göstergesi. Aslında o, kadın duyarlılığı ile erkek duyarlılığı arasında bir farkı kabul etmez. Bir yazısında birçok erkekten kadın duyarlılığına has metinler de verir. Ama Hüzeyme Yeşim'in bakış açısı ve söylem biçimi, kadına özgü şefkatin somut bir ürünüdür ki pek çok erkeğin beceremediği bir yumuşak söylem biçimi geliştiriyor. Bu da onun denemelerini rahat bir şekilde okunabilir kıyor.

Millî-İslamî deneme edebiyatının iyi örnekleri arasında sayabileceğimiz Hüzeyme Yeşim Koçak denemesi, Türk okuyucusu için temel beslenme kaynakları arasında yerini alacaktır.

Hüzeyme Yeşim Koçak, annesi Nebahat Bolay'la.

Hüzeyme Yeşim Koçak, babası İ. Ruhi Bolay'la

Hüzeyme Yeşim Koçak ve eşi Faruk Koçak

BİR ROMAN, BİR HİKÂYE, BİR DENEME VE HÜZEYME YEŞİM KOÇAK

Duran ÇETİN

Sarılmak (Roman)

Sarılmak...

Sebeplere/sudan sebeplere sarılmak ve olması gerekenin dışındaki bir rotada devam etmek...

Sebepleri amaç haline getirmeden sarılmak...

İnançlarına sarılmak Aziz gibi.

Site sakinlerinin yaptığı gibi dünyaya dünyalıklara alışılmamış adetlerine sarılmak...

Cemile gibi sabra sarılmak.

Nergis gibi tahammül gücüne sarılmak...

Aziz gibi fedakârlığa sarılmak...

Kurtuluş olarak görüldüğünde ölüme, çaresizlik anında Allah'a...

Doyamadan göçüp gidenlerin hayaline, kanatlanıp uçanların top-rağa...

İşin aslı, dünyanın geçiş noktasında olduğunu bilerek ahiret yolculuğunda yaratıcının bize gösterdiği yola sarılmak olsa gerek.

Hüzeyme Yeşim Koçak'ın "Sarılmak" isimli romanının okuyunca sarılmak kelimesinin nereler gidebileceğini, neler ifade ettiğini daha iyi anladığımı söyleyebilirim.

"Sarılmak" daha başlarken farklı bir yerde durduğunu hissettiriyor. Romanlarda başlarken okuyucuyu kendine çekebilme ve bir bağ kurabilmek öyle kolay değildir. Bu roman bunu başarmış olmakla kendisini rahat okutturuyor.

Bir romanın kolay okunması

çok önemlidir. Eğer bunu başarmışsa okuyucu ile aynı frekansı yakalamış demektir. Bu kitapta buna katkı sağlayan başka güzellikler de var. Mesela romanın 52 bölüme ayrılmış olması gibi. Kısa olan bölümler de romana ayrı bir güzellik ve okuma hızı katıyor.

Aziz, bir maden ocağında kömür çıkarma işlemleri ve bunlarla ilgili bilmediğimiz ama romanın bize öğrettiği kavramlar eşliğinde romanın derinliklerine doğru hareket etmeye başlıyor.

Arkadaşı Tarık'ın yemek eve için çağırdığı Aziz, Tarık'ın kız kardeşi Nergis'i görmesi ve o anda başlayan düşünce ufkundaki hareketlilik, romanın başında ancak bu kadar başarılı bir şekilde monte edilebilir. "İnce zarif kadının ince hastalığı" da iki çocuk sahibi oluşu da çok hızlı hatta yıldırım hızıyla geçişi de sizde bazı istifhamlarla birlikte romanın başında umduklarınızdan uzaklara fırlatıyor. Bu da romanın çok farklı ufuklarda yelken açabileceğini ve okuyucunun buna hazırlıklı olması gerektiğine zemin hazırlıyor.

Tabi ki ülkemizin geçtiği evreler ve yaşananlar romanda yer almış. Mesela Tunç Bey'in, Aziz'in okuduğu dergiye bile karışıyor olması, yakın tarihimizdeki hepimizi yaralayan, düşüncelerimizi hırpalayan bir davranış halini yansıtıyor.

Kitabı okuduktan sonra şunu düşündüm: Denemelerini beğenerek okuduğum, öykülerindeki yol-

culuğunu takdir ettiğim yazar, roman alanında da iyi olduğunu “Sarılmak” ile ortaya koymuştur.

“Aziz, bütün ömrü boyunca hayatını, Allah emrinde yaşamanın mücadelesini buna benzer veya daha müfrit olanlarıyla yapmıştı. (s. 99)”

Aziz karakterindeki kişilik, örnek alacak mahiyette, “aziz” olabilmek kolay olamazdı elbette, çaba, sabır hoşgörü tahammül istiyordu...

“Aziz eşini Allaha yalvarışlarla sıvazladı durdu. Duaların hazin ahengi ayyuka çıkar, yıldızlara küpe olurdu. Ev, yakarılarla yıkanır, güzelleşirdi. (s.105)”

“Nergis’e karşı sevecenliği, sabrı ve rikkati şaşırtıcıydı. Karı koca ağlamaklı, meraklı kulak kabartır, sonra da (kalp) duvarlarını açmış bir huzurla uyumaya çalışırdı. (s.105)”

Koçak’ın somut olayları, belirgin kişileri/kişilikleri hayal dünyası ya da düşsel ifadelerle okuyucuyu sürükleyen, bağ kurmaya zorlayan üslubu ile öyküdeki ayrıcalığını kelimeler ve cümle yapılarını romanlarına da taşıdığını görüyoruz.

Anneanne Cemile karakteri okuyucuya çok şey söylüyor aslında; geniş aile. Annenin hastalığı sebebiyle çocukları gö-

rüp gözeten, kollayıp kuşatan anneanne. Geçmiş, gelenekleri öğreten, bağlılığı artıran asli unsurlar. Günümüzde büyüklerin aile üzerindeki eksikliğini, tesirinin yokluğunu yaşayarak tecrübe ediyor ve çoğu zaman üzülmüyoruz. Toplumdaki bu sıkıntıyı iyice gün yüzüne çıkaran bir rol ile romanda kendisine yer bulmuş Cemile. Sessiz sedasız topırağa dönüşü de Nur gibi beklenmedik şekilde olmuş

Cahide’nin genç kızlık duygularıyla gelgitler yaşadığı iç dünyası, roman formatı içinde oldukça güzel anlatılmış. İki kardeşteki zıtlıklar dünyasında olan biten, fitratı anlatmaya yetiyor.

Nur, içine kapanık, iç dünyasında fazla kişiye yer olmayan Nur... Nur, romanın beklenmedik anında kendini çekiverince ölümün ne kadar bize yakın olduğu hissini soluklanmasına sebep oluyor. Bu kadar bahtsızlık, sıkıntıları kaldırabilmek kolay olmasa gerek. Ama insanın yaratılışı en ağır şartlara uyum sağlayabilecek kadar güçlü olduğunu anlamamız güç olmuyor.

“Kızlarsa sadece ine çıka yaşamaya çalışıyorlardı.

Dallar tuzak olup, batağa mı düşürecekti; kızcılık dalları gibi sırtlarında mı kırılacaktı, yoksa birilerinin uzattığına düzlüğe mi çıkıracaktı? (s.123)”

Okuyucuyu olaya bağlayan, bir an önce okumaya sevk eden, merak uyandıran cümlelerle okuyucukitap bağı kurulmuş. Bu da kitabın rahatça okunmasını sağlamış durumda.

Çok yönlü, çok sesli, çoklu bir anlatım var. Bazen şiir gibi, bazen bir tiyatro eserinin sahneleneceği bir ortamdaki görünmesi gereken dekor gibi, bazen filmlerdeki sessizlik ve o sessizliğin sesi olan iç ses

gibi...

Mehmet Efendi karakteri romana ayrı bir lezzet katmış. Gönülü işleyen/zenginleştiren/genişleten bir gönül ustası... Günümüz insanına ağır gelse de kültürümüzün içinde nadide bir yere sahip kişiliğiyle okuyucuyu romana bağlamasını başarmış...

İşin aslı bir sefer yaşanan/romanda yaşatılan... Herkesin yaptığı gibi roman kahramanı ailenin de ıstıraplı ve bir o kadar da ikircikli yaşam şekli anlatılmış. Sancılı, acı dolu günlerin, duyguları hallaç pamuğu gibi attığı belirli mekanlara hasredilmiş zaman çilesiyle dolu bir yaşam öyküsü... İnsanın toprağa kadar olan kısmı...

Bu süreçte insanlardaki gönül çeşitlemeleri, davranış değişimleri veya zihinsel değişim faaliyetleri... Roman bu konu üzerinde seyri sefer ederken, seyri sülük noktasında farklı düşüncelere sevk etmesi de ayrı bir güzellik...

İLESAM'ın Akçağ yayınevi ile birlikte düzenlediği roman yarışmasının birincisi olan "Sarılmak" Yazar Hüzeyme Yeşim Koçak'ın 13. Kitabı. Akçağ Yayınlarından 293 sayfa olarak çıkmış.

Edebiyatçıysam Ne Olayım (Hikâye)

"Edebiyatçıysam Ne Olayım" Hüzeyme Yeşim Koçak'ın yayımlanmış on ikinci kitabı. Otuz öyküden oluşuyor.

Renkli içeriği ve ironik anlatımı ile dikkat çeken kitap, yazarın diğer kitaplarının bazılarında olduğu gibi 3 bölüme ayrılmış. Kitabın ilk bölümünde benzer öyküler bir araya toplanmış. Hüzeyme Yeşim Koçak kitabın önsözünde, bu bölümün okuyanı gülümseteceğini ifade ediyor. İkinci kısmın ise biraz yükselişe geçilen bölüm olduğunu söyleyen

Koçak, son bölümde genellikle cemiyetin görmezden gelemeceği bazı yaralara, açmazlara temas ediyor.

Hikâyelerinde kısa bir gezintiye çıkmak kitabı tanıtabilmenin ön şartı olarak duruyor. Dil örgü yoğunluğuna, cümlelerdeki ahenge, kelimelerdeki çeşitliliğe, yapılandırmadaki ironiye dikkat ederek okumak size katkının yanında düşünce zenginliği de kazandıracaktır.

Gölge, hiçliğin hikâyesi olarak düşünülebilir. Az bir şeye sahip olmasının mutluluğu da olabilir. Olumsuzlama örneği olarak da algılanabilecek bir öyküleme söz konusu.

Yönetim Sorunu öyküsünde, günümüz gençliğinin içinde bulunduğu durumu kahraman Şensu'nun üzerinden anlatan yazar, insanlığın geldiği noktaya dikkat çekiyor.

Diğerlerinden farklı bir yerde duran Sütlü Çikolatalı Bir Gün öyküsü, konu bütünlüğünü tam olarak hissettiriyor. Çok fazla ironi olmayan öykü okuyucuyu kendine bağlıyor. Okuyucu öyküden kopmıyor. Hastanede günlük yaşamın kaliteli bir fotoğrafını çekmiş. Güzel bir fotoğraf. Ya da birkaç enstantane peş peşe...

İçindekiler, öyküdeki ses benzeşmesi olan kelimeler ahenkli bir şekilde sıralanıyor. Bazı yerlerde şiirsel bir gayret seziliyor. Olaydan daha çok kelime öbekleri örgüsü söz konusu. Farklı bir durum hikâyesi çağrışımları var. Öyküleme tekniği özelleştirilmiş. Neyin anlatıldığı noktasında çağrışım öncelenmiş ve yoğun bir şekilde devam ettirilmiş. Yazarın amacı da bu olsa gerek.

Öngörü, bir zihin jimnastiği koçan öykü, sonundaki açık mesajına inat girişten itibaren gizemini koruyarak sona ulaşıyor.

Parantez içi kullanımlar yine

boy gösteriyor kitapta. Her öyküsünde farklı bir duruş demek aynı zamanda. Bazen soru, bazen cevap, bazen de her ikisi birden duruyor cümlelerin sonunda, ortasında veya bir kenarında... Alfabe hikâyesi 73. sayfasında: Son ziyaret. Morgda... Bembeyaz yatıyor, dimdik, boylu boyunca. Bütün acılar dindi, huzurda. (Çok çekti! Niçin?

Kitabı değişik çiçeklerden bir buket olarak tanımlayan yazar, acıtacak, düşündürülecek, üzecek konular başta olmak üzere insan eksenli bir çizgide, sosyal olayları giz dolu cümlelerle anlatıyor.

Ey Ruh(Um) Geldinse Masaya Vur (Deneme)

Hüzeyme Yeşim Koçak'ın "Ey Ruh(um) Geldinse Masaya Vur" üçüncü deneme kitabı. Hüzeyme Yeşim Koçak'ın kendine; nevi şahsına münhasır bir tarzının olduğunu hemen başta söylemem gerekiyor.

Öyle ki eserlerinde ilk gözünüze çarpan, sizi sarsan, okuduğunuzda sizi uyaran; etkileyici, sürükleyici, kelime dağarcığınızı zorlayıcı bir dil var.

Konu dilden başlamışken önemli bulduğum birkaç hususu daha ifade etmem gerekiyor galiba: Hüzeyme Yeşim Koçak'ın öykülerini ve denemelerini okurken kelimelerin, cümlelerin

*Hüzeyme Yeşim Koçak
2001 Ömer Seyfeddin
Hikâye Yarışması, Türk
Edebiyatı Vakfı'nda.*

sıkıntısız bir şekilde deniz yolculuğu yapar gibi bir hisle pürüzsüz, inkıtasız devam edip gittiğini görüyorsunuz...

Yazarın diliyle ilgili olarak belirteceğimiz bir başka nokta, sıklıkla kullanılmayan, ama bizim kültürümüzde var olan kelime ve terimleri kullanıyor olması. İşin aslı günümüzde bu kavramaların kullanılmasının tarafıyım. Zaman zaman unutulmaları unutmamak/ unutturmamak için bu yaklaşımı bütün yazarların göstermesi ve dil zenginliğimizin gözler önüne serilmesi gerekir. Bunu Hüzeyme Yeşim Koçak yapıyor. İyi de yapıyor.

Zengin bir dilin arka planını kendine sorduğumda; "okuma ve uydu-rukçuya karşı bir tepki, anne ve nine-imizin kullandığı dil, bizi süt gibi, mama gibi besledi. Biz de seçici olduk. Ustalardan gelenleri almak tatmak ve özümsemek istiyorsunuz. Uydurulan kelimeleri kullanmak her şeyinizi ısıtıyor, geleceğimizle buluşma için bunu yapıyorum..."

Bir deneme kitabında bulunması gereken sivrilikleri, konuda, düşünce- de, ifadede bulmak mümkün. Zaten bazı sivrilikler yazılanı okutturuyor, okuyucuyu kendine çekiyor. Belki de bu sivrilikler kendi iç dünyasında yaşadığı, değer verdiği düşünce ve duyguların pörsütülmesinden kaynaklanıyor. Sokağı, caddeyi, şehri okumanın kendi iç dünyasında meydana getirdiği anafurun dışa yansımaları da olabilir bu keskinlik.

Hüzeyme Yeşim Koçak, kendine uygun bir tarz ile iğneleyici, eleştirel ve ironi dolu yaklaşımıyla "Ey Ruh(um) Geldinse Masaya Vur" kitabını oluşturmuş. Ben bir solukta okudum diyebilirim.

Hüzeyme Yeşim Koçak'a deneme yazmak daha bir yakışıyor sanki. Acı bir dünyada yaşadığını öne sürerek güzele, iyiye, sevecenliğe yöneliyor. Sevgi dolu, sıcacık duygu ve düşüncelerle yazılarını bütünleştiriyor.

BİRİNCİLİKLE TAÇLANMAK

**Melâhat
KIYAK ÜRKMEZ**

Hüzeyme Hanım ile tanışmamız uzun yıllar öncesine dayanır. İlk tanışmamız nerede nasıl oldu, hatırlayamasam da ilk sohbetlerimizi hatırlarım. Pek çok ortak arkadaşımızın olması, çoğu zaman şehir dışı grup gezilerinde otobüsün koltuklarında yan yana oturmamız, bu seyahatlerde uzun uzun sohbet etmemiz birbirimizi yakından tanımamıza vesilesi oldu. Bundan belki 12-13 yıl önceleriydi. O yıllar benim henüz elim kalem almadığım ve yazarlığın aklımdan geçmediği yıllardı. Yine de çok okumam ve edebiyata oldum olası çok ilgi duymam sebebinden olacak ki, Hüzeyme Hanım'ın uzun yıllara dayanan yazarlık serüveni ve benim edebiyatı seviyor olmam ortak bir konu olarak sohbetlerimizin mihenk taşını oluşturur, yol boyunca edebiyattan, kitaplardan, siyasetten, geçmişten, gelecekte konuşurduk. Çoğu zaman Hüzeyme Hanım, yayınevlerine, gönderdiği dosyalarının yıllarca neticelendirilmediğini, beklemenin, ümit etmenin, hayal kırıklığı yaşamanın, yazının değerinden ziyade isim yapmış yazarlara öncelik verildiğinin, Anadolu'daki yazarlara taşra yazarı gözüyle bakıldığının altını çizdi. Böylesi durumlardan çok fazla haberdar olmasam da Hüzeyme Hanım'ın sitemlerine ortak olurum. Diğer taraftan dikkatimi çeken ve hoşuma giden Hüzeyme Hanım'ın sitemleri yanı sıra hayata pozitif bakan yönüydü, "Beklemek de güzel" derdi, yayınevlerinden ya da yarışmalardan gelecek bir neticeyi beklemenin güzel tarafını yaşayabilmesi ve bakışıydı.

Evet! Ne kadar sevindiricidir ki ilk hikâye kitabı "*Saklı Değerler*"den sonra o yılların acısını çıkarırcasına hemen hemen her yıl bir kitap yayımladı. Demek ki, kimi zaman yazarlık yolunda da pişmek ya da beklemek gerekiyor ki netice böylesi güzelliklerle taçlanabilsin. Şu anda Hüzeyme Hanım'ın basılmış pek çok kitabı var. Bunlar;

ÖYKÜ; *Saklı Değerler* (2003); *Muhabbet Buyursun Gelsin* (2005); *Bekleyen* (2006); *Havva Hanım'ın Gamzesi* (2007); *EDEBİYATÇIysam*

NE OLAYIM (2010)

ROMAN; *Çoban Aşkın Çocuğuydu* (2010); *Sarılmak* (2011)

DENEME; *Bırakın Güzel Konuşsun* (2004); *Bana Gönülden Çalıp Söyle* (2006); *Ey Rub(um) Geldinse Masaya Vur* (2007); *Ötede* (2008); *Edibane Süz(ül)üşler* (2008); *Şapkamın Altı* (2010)

Özellikle İLESAM-AKÇAĞ 2010 Roman Yarışması Birincisi olan *SARILMAK*, Hüzeyme Hanım'ın zirve eseridir diyebiliriz. Yaşanmış bir hayatın kurgulandığı, gözlem ve analizlerin son derece başarılı olduğu bir "hikmet romanı"dır. Geçici dünya hayatına mı yoksa ebedî hayatı sağlayacak İslâmi hayata mı yönelmeli, ikilemleri arasında gidip gelen iki kız kardeşin tüberküloz hastası annelerine ve hayata sarılma arzu ve çabalarının dramatik, psikolojik tahlil ve analizlerini ustaca ortaya koymuştur;

"Yaşadığı 'anne şehrinde' insanlar giyinip kuşanıp sinemaya gidiyor, gece gündüz mesut kadın gü-lüşlerinin arşa çıktığı evlerde modernliğin gereklerini uyguluyor, (...) 'Baba şehrindeki' gibi nizam- lar, katı kurallar, örtülü bürülü, pür dikkat sakın- malı bir hayat kol gezmiyordu"(s.50-51)

Günümüzde tırtıklanmaya hatta yok sayıl- maya başlayan insâni değerlerin vurgulanması di- ğer takdire şayan özellikler arasında. Aziz'in evli- liğinde kısa süren sağlıklı bir mutluluktan sonra eşi Nergis'in ölene kadar devam eden hastalığı, maddi manevi götürüleri ve Aziz'in bu çilelerden hiçbir zaman şikâyetçi olmaması hatta eşine ba- kararak, elinden geleni yaparak, kulluk vazifesini yerine getirmiş olmanın huzurunu duyması gibi erdemli hasletler emsal teşkil etmesi açısından son derece önemli.

Sevgili Hüzeyme Yeşim KOÇAK'a daha nice birincilikler, sağlık ve mutluluklar dilerim.

Aşkınız Cemâl Olsun!

Gönlünüz o aşkla dolsun!

Eyvallah! Yâ! Hû!

Öğr. Gör. Dr.
Aziz AYVA

HÜZEYME YEŞİM KOÇAK İLE YAZARLIĞI, ÖYKÜCÜLÜĞÜ ÜZERİNE

Öncelikle, **Merhaba** gazetesinin Çarşamba günleri çıkarmakta olduğu *Akademik Sayfaların* Konya kültürü, kitaplığı/kitapları, sanatı, folkloru, basın yayın dünyası, mimarisi, Konyalı bilim ve kültür adamları, hülâsa Konya kültürüne hizmet etmiş olan şahsiyetler ile ilgili çalışmalar açısından şimdiden arşiv belgesi niteliğine kavuştuğunu söylemeliyim.

İki hafta önce *Merhaba Gazetesi*'nden Züleyha Hanım'ın arayıp karşılıklı hâl hatır sormalarımızın ardından, "Hocam, Hüzeyme Hanım ile ilgili iki haftalık bir özel sayı hazırlamayı düşünüyoruz, sizin de bu dosyada bulunmanızı arzu ediyoruz, müsait olursanız." dileğiyle başlamıştır bu yazının ve devamında Konyalı hikâye yazarı Hüzeyme Yeşim Koçak ile ilgili yazılarımızın serüveni. Bu kısacık süre zarfında 13 kitabı bulunan Hüzeyme Hanım ile ilgili neler yazabileceğimi, nelerin yazılabileceğini düşünerek geçirdiğim 2-3 günün ardından, bir telefon görüşmesiyle; 14 Şubat Salı günü Hüzeyme Hanım'la Yazarlar Birliği'nde saat 15:00'te buluşmak üzere kavilleştik. Hüzeyme Hanım ile bir buçuk saati aşkın bir sürede birçok konuda konuştuk. Bir çay sohbetinin sıcaklığında, samimî bir ortamda başlayan sohbetimiz kısa bir süre sonra karşılıklı olarak içimizi birbirimize döktüğümüz, edebiyattan sanata, dilden üslûba, hikâyeden romana, makaleden denemeye, yayıncılıktan okuyucuya, kadın yazar olmaktan yazarlığa kadar birçok konuda bilgiler alabildiğimiz zevkli bir sohbe dönüştü. Söyleşiden sonra yazarla ilgili olarak kafamda onlarca soruyla baş başa kaldım. Öncelikle birçok hikâyesinde karakter tahlillerinin psikolojik temellere dayandığından dolayı ciddi bir tahlil çalışması yapabildim, bunun için zaman

çok kısıydı. Bir kadın yazar olarak kadın kahramanlar üzerindeki etkisini çözümlenebilirdim. Birçok kadın kahramanında kendisinden bir şeyler bulabilirim ümidi yerleşti belleğime. Toplum içinde yaşayan bireyin sağlıklı, huzurlu, millî ve manevî değerlerine bağlı fertler olarak yetişmeleri uğrunda bilinçli ve olağanüstü gayretler sarf ettiğini teşhis ediyordum ve bununla ilgili bir çalışma yapabildim. Ne yazık ki bu çalışmaların hepsi uzun soluklu çalışmalardı ve belirli bir süreye ihtiyaç vardı. En azından kendimce bu konuları tespit edebildiğimden dolayı görüşmemizden son derece memnun oldum. Bu görüşmede, Hüzeyme Hanım bizimle *birçok* şey paylaştı.

Biz, şimdi ne yazık ki bize ayrılan sayfanın hatırına onun yalnızca; yazarlığının, hikâyeciliğinin, dil ve üslûba bakışının, eserlerinin rotasının, vb. **ipuçlarını** yakalayabileceğimiz cevaplarının bir kısmını paylaşabileceğiz.

Hüzeyme Hanım öncelikle eserlerinizde başat öge nedir? Yani, ne sizin için olmazsa olmazdır?

Ne kadar farklı konularda, türlerde yazsam; değişik kurgu, üslûp kullansam da bir sanat kaygısı ve açılımını da ihmal etmeden; öncelikle İslâm Medeniyeti ve Türk Kültürü çerçevesinde, değerlerimiz etrafında yazmak isterim. Bazı renkli deneyişlerimin, değişik çıkışlarımın bile; büyük resme bakıldığında, yani edebiyatının bütününde inanç ve bu toprağın kıymetleri temelinde şekillendiği görülür.

Eserlerinizde dile nasıl bakıyorsunuz, ya da dili kullanmakta hassasiyetiniz nedir?

Özellikle halka mâl olmuş kelimeleri kullanmaya özen gösteriyor; kekeme, uy-

duruk, zorlama bir lisanndan mümkün merteye kaçıyorum. Yabancı sözcüklere mecbur kalmadıkça yazılarımda yer vermiyorum. Eskimez özlü bir dil ve edebiyatçı halkasına eklenmeye çalışıyorum.

Roman ve hikâyelerinizin kurgusu nasıl oluşuyor?

Elbette her hikâyeci, romancı kendince bir kurgu oluşturur. Ancak, öykü ve romanlarımda yaşanmışlığı, gerçekliği ilk plânda değerlendiriyorum. Sonra metnin çekimini ve güçlenmesini sağlayacak sözlü ağırlıklar yüklüyor, seslendirip canlandırıyor, zenginleşmesini sağlıyorum.

Kendinizde yazma istidadını nasıl keşfettiniz?

Erken yaşlarda bir yetenek belirmişti. Ancak edebî sınanma ve gerekli işaretler; 1997 yılında katıldığım *Ömer Seyfettin Hikâye Yarışması* ve aldığım ilk ödülle (*Hayriye'nin Düğünü*) geldi. 2000, 2001, 2002 edebiyatla ilgili çalışmaların yoğunlaşmaya başladığı, şanslı, ödüllü yıllardı.

Nihayetinde; içsel yazıların ruhu ma kazındığı, dolduğum biriktiğim, lütufkâr ama yazmaktan koptuğum uzun bir dönemin susuzluğunu giderdim. İlk kitabım **Saklı Değerler**, 2003 senesinde okunur yazılır bilinir oldu.

Bir yazar olarak Türk Edebiyatı'ndan neleri, kimleri okudunuz, okumayı sevdimiz?

Değişik yelpazeden, edebiyat içi dışı sayamayacağım pek çok yerli-yabancı yazarla, kitapla tanıştım. Belki hepsinde sevicecek, istifade edilecek bir yan, lezzet buldum. Zamanla bu tesirler, cazibeler birleşti ve kendi taban ve tavanımı, yazarlık duruşunu, edebiyatımın gök kuşağını meydana getirdi.

Eserlerinizde bir üslûp kaygısı var mı? Üslup hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Konuyu en mükemmel şekliyle işlemek, bir anlatma ve aktarma kaygısı oluyor şüphesiz. Ancak devâsâ zorlanmalar yaşanmıyor. Üslûbun seçilmesi, oturması; mevzuaya, yazıya, mekâna

hatta zamana göre kendi kendini belirliyor diyebilirim. Aslında yazdıkça üslûp da yavaş yavaş yerleşiyor. Bu okumayla, ustalaşmayla da ilgili bi-

raz...

Roman-öykü-deneme üçlemesi bir yazar olarak sizde ne ifade ediyor. Geçişler nasıl oluyor?

Öykü benim ilk göz ağrım. Roman belirli bir birikimden sonra daha kolay geliyor, heyecan verici. Denemenin sanat hayatımda farklı bir yeri var. Şartlarınıza, günün zamanın getirdiğine, yazma hâllerine göre türü tercih ediyorsunuz. Uzun soluklu bir atmosfer, daha muhtevalı bir eser meydana getirmek, seçtiğiniz konuyu geniş çaplı ve daha derin verebilmek, kitlelere açılmak istiyorsanız romanı tecrübe edebilirsiniz mesela. Öykü sizi bu durumda kesmeyebilir. Toplumsal sorunları, siyasi açmaz ve hataları, gündemi bir köşe yazısında dile getirebilirsiniz. Araştırma, incelemeye eğilimli yanınız, sizi makale yazmaya sevk edebilir. Bir müddet tiyatro eserleri çekebilir.

Nihayetinde yazar bu ifade ve iletişim araçlarının, yollarının hepsini tecrübe etmeyi, türden türe gezmeyi dileyebilir. Geri dönüşler yapar ya da aksi. Yazdıklarımındaki başarısı ayrı bir konu. Ama hepsi de yazarlık alâkasının, edebî oyunun, keşif ve inşa duygusunun içindedir.

Sarılmak romanınız İLESAM-AKÇAĞ tarafından ödüle lâyık bulundu. Ayrıca, Nurullah Çetin de Turkish Studies adlı hakemli bir dergide romanla ilgili bir tahlil yazısı yayımladı. Bu romanın konusu nedir?

*Hüzeyme Yeşim Koçak
2001 Ömer Seyfeddin
Hikâye Yarışması
ödülünü İskender
Pala'dan alırken.*

Kısaca, **Sarılmak** kelimesiyle hamle yaptığım; bazen başa sardığım; dert çilesini mutluluk yumağına dönüştürüp sardığım, bazen aşkla sarıldığım, halen devam eden bir hayatın ve beş sarmaşığın romanı diyebilirim.

Yazarlığın kendine göre önemli sorunlulukları, sorunları var? Kadın yazar olmanın ayrıca sıkıntıları var mı?

Neticede erkek egemen bir toplumda yaşıyoruz. Kendinizi kabul ettirmek adına, erkek yazarlara göre, daha fazla çalışmanız, bedel ödemeniz gerekiyor. Fakat ben büyük bir zorluk, engellenme yaşamadım. Bilâkis desteklendim. İstedğim gibi yazdım çizdim; kendimi hür hissettim. Belki zaman zaman bir kayıtsızlıktan şikâyet etmişimdir. Bu da halktan ziyade aydın çevrelerin tutumu itibarıyla.

Güçlük; aile ilişkileri, ebeveynlik, komşuluk, vb. roller arasındaki dengeyi kurabilmek, hakkını verebilmek; yazılarınızın -manevî bakımdan- ağır bir hesap olarak karşınıza dikilmemesi için bir ortalama bulmak ve tutturmak sıkıntısından kaynaklanıyor.

Peki, Hüzeyme Hanım bir yazar olarak var olmak, eserleriyle kalıcı olabilmek hakkında neler söylemek istersiniz?

Hayatınızda hemen her alanda -bir biçimde aşılabilecek- bazı güçlükler bulunacaktır. Ömrümü, dünyayı -küçük de olsa- faaliyetlerimle güzelleştirmeliyim. Veya güzellerin peşine takılıp izlemeliyim. Yolculuğuma bulaşmış yazarlık da, söylediklerime dâhildir. Gerisini Allah bilir.

Hikâyelerinizde işlediğiniz belirli konular var mı?

Toplum içinde yaşayan fertler umutları, sevinçleri, üzüntüleri, ülküleri, vb. ile yer alırlar. Kahramanlar, psikolojik çalkantılarıyla karşımıza çıkabilirler. Toplumsal çözümler de sıkça işlediğim bir konudur. İnsan ve hayat ana mesele ve malzememizdir.

Hüzeyme Hanım zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederim.

Asıl ben size teşekkür ederim Aziz Bey.

BEKLEYEN

Ümit Fehmi
SORGUNLU

“**K**itaptaki hikâyelerin geneli Bekleyen, Erkek Kaçıran, Sana Olan Aşkım, Çöp, Kendim İçin ve Bana Aşktan Bahset, I. Anlatım yani ben anlatıcı, Boyacı, Nizamettin’e Nasıl Kıyılır ve Suzan’ın Büyük Aşkı hikâyeleri de II. Anlatım, hâkim anlatıcı türüne dayalı, olay hikâyeciliğinden meydana geliyor. (...)

Birinci hikâye ve aynı zamanda da kitabın adını veren “**Bekleyen**” adlı hikâye Necip Fazıl Kısakürek’in ‘Bekleyen’ adlı şiirinden yola çıkılarak kurgulanmış. Bir pastanede oğlunun asker mektubunu okurken duyulanan bir annenin, karşı masada sürekliliğini süzen bir kadının masasına davet etmesiyle başlar. Hikâye, davet edilen kadının kendi platonik aşkını anlatması ile gelişir. (...)

Çöp: Zeliş adlı bir kızın kandırılarak terör örgütüne üye olmasını ve pişmanlıklarını anlatıyor. Finalde ise canlı bomba olarak seçilen kız pişmanlığından dolayı bombanın pimini karakolda değil onun karşısındaki çöp bidonlarının orda çekerek kendi vicdanını temizliyor. Bu hikâye bir terör örgütünün içindeki pişmanlıkları ve gizli iç hesaplaşmaları ortaya koyması açısından fevkalâde bir konuya değiniyor.

Nizamettin’e Nasıl Kıyılır: Kocasını yanındaki mini etekli kadından kıskanan kadının kocasını öldürmek için yaptığı ölüm planları ve sonuçta kocasının sekreteri Ayla’nın nişanlısı tarafından intihara teşebbüsünü öğrenen Mehlika’nın kocasının sevgisi ağır basıyor ve her şeyi unutup.

Hikâyelerin bir kısmında olduğu gibi bu hikâyede de yer yer mizahi unsurlar

yer alıyor. Okurken sizi güldürüyor ve ister istemez hikâye kahramanının arayışına katılıyorsunuz. Aynı mizah türü anlatım biraz daha fazlasıyla **Kendim İçin** adlı hikâyede de dikkat çekiyor. Hüzeyme Yeşim Koçak mizah türünde güzel bir çizgi yakalamış ve başarıyla da götürüyor. Bu hikâyede de yer yer yazardan kendine ait parçalarda bulabiliyorsunuz. “Dayandığı sebep ya da sebepler abartılı olabilir; fakat yaşadığım azap gerçektir. Muhayyilemi hep kötünden yana kullanmış, vesvesemi hayal tozunla giderek köpürtmüştüm. (Sen oturup hikâye yaz bari.. Hah hayy.. Okuduğun ne sanıyorsun.) (Shf. 134) Büyük bir markette tuvalete giden kocasının buluşma yerine gelmemesi ile birlikte hikâye başlıyor ve sonuna kadar hikâye kahramanının kocasını araması ile sürüp gidiyor.

Hikâye, ya da roman okuyucu ile yazar arasında bir vasıta. Yazar söylemek istediklerini, mesajlarını veya aktarmak istediği konuları hikâye kahramanları vasıtasıyla okuyucuya anlatır. O yüzden seçilecek konular yazar için önem ifade eder. Yani yazılacak hikâye toplumun çoğunluğunun yaşadığı veya yaşayabileceği bir konu olmalıdır. O nedenle her olay bir hikâye konusu değildir. Öncelikle o olayın topluma ne kazandıracığı ve verilecek mesaj çok önemlidir. Bu sebepten dolayı konu sıkıntısı çeken birçok yazar tanımım. Hüzeyme Yeşim Koçak’ın anladığım kadarıyla böyle bir sorunu yok. Onun için her olay bir hikâye konusudur. Aslında da böyle olmalı, bizim insanımızın sevinçleri, üzüntüleri, çileleri ve yaşayışının hepsi bire hikâye konusu değil mi?”

Ümit Fehmi Sorgunlu, *Hikâyeden Taşınan Sözler*, Romantikkitap, 2010, s. 51-55

BİZİM SAKLI DEĞERLER'İMİZ

“Hüzeyme Yeşim Koçak gerçekten kibar bir yazar. Dili ve anlatımıyla nazik bir tarzı var. Sözleri, vuruculuktan, incitici keskinliklerden uzak, küçük bir çocuğu sever gibi, ama bir o kadar da ciddi. Samimi üslûbuyla anlattığı duygularda hep bir sevecenlik, bir yumuşaklık var. Özellikle kullandığı sıfatlar, betimlemeler, güzel bir zincirin halkası gibi ardı ardına sıralanıyor ve insanın aklında hüznünlü ya da sevinçli bir olayı hoş bir hatıra halinde bırakıyor. Hikâyelerindeki samimi hava, okuyucuyu kazanmasını sağlıyor. Dahası, yaşananları okuyanın hafızasına da kendi hatırası gibi yerleştiriyor.

Yürekteki Kuş hikâyesinde kaybedilen kuş sizin kuşunuzdur. Onu büyük bir gayretle, özlemlerle siz de ararsınız. Her köşede duyduğunuz kuş sesini, siz de kendi dostunuz arıyormuşçasına umutla dinler ve aradığının artık bu sesin sahibi olmasını umut edersiniz. Buruk duygular yüreğinize işler. Kahramanla aranızdaki, zaman, mekân ve dahi boyut, gerçeklik kavramı ortadan kalkar. Kahraman size kendini sevdirebilir. Onunla dertlerinizi ortak hissetmeye başladığınız an, kendinizi hikâyenin ortasında bulursunuz. Sayfalar boyu bitmek bilmeyen bir duygu seli içerisinde yağrulduğunuz hissederek ve “Ne çok acı var” demekten kendinizi alamazsınız. Göz ardı edilen bir çok şeyin duygularımızı aslında nasıl da yönlendirdiğini, onları ne şekil ve kalıba soktuğunu tekrardan hatırlarsınız. İşte bunu sağlayan yazarın samimiyetidir. (...)

Hüzeyme Yeşim Koçak, *Saklı Değerler* isimli kitabındaki hikâyeleriyle bir özlemi ifade ediyor. Aşkın gerçekliği-

ne olan uzaklığın verdiği acıyı, hislerdeki yüzeyselliği ve neredeyse maddenin gerçekliği gibi basit bir olguya indirilmeye çalışılan duyguların yok oluşunu vurguluyor. (...)

Koçak'ın hikâyeleri uzak bir diyara duyulan hasret gibi, kavuşulmamış bir maşuka duyulan sevgi gibi, bir annenin çocuğuna duyduğu şefkat gibi kucak açıcı bir duyguyu temsil ediyor. Hüznünlü bir mutluluk da denebilir, Hüzeyme Hanım'ın dünyasına. Ne çılgınca bir mutluluğa, ne de zavallı acılara yer var onun dilinde. Arabesk de yok, aşırılık da. Kanaat ve sabır anahtar kelimeleri. (...)

Hüzeyme Yeşim Koçak, hikâyelerinde din ve kültür olgusunun şekil verdiği nesil çatışmasına da değiniyor. Çağla beraber aklı ve vicdanı bire kavramdan ibaret görmeye başlayan yitirilmiş *yeni* kuşağın, velilerine karşı gösterdiği tahammülsüzlük sessiz, ama büyük bir ayrılığı beraberinde getiriyor. Bu insanlar arasındaki mesafe aşılamayacak derecede uzaklaşıyor ve insanımızdaki ilişki kopukluğunu doğal olarak ortaya çıkarıyor. Burada zamanın acımasızlığı diye bir durum kendiliğinden oluşuyor ve zamana ayak uydurmak, nedense bir şeylerden, bazı kimselerden ve *saklı değerlerden* kopmayı gerektiriyormuş gibi algılanıyor. Belki dünyanın ortak meselesi aslında budur. (...)

Hüzeyme Yeşim Koçak “İlk hikâye kitabı *Saklı Değerler*'deki metinleriyle, sade ve samimi üslubu, anlatımındaki açıklık ve değindiği ortak meselelerimizle son dönem hanım yazarlarımız arasında dikkat çekiyor.”

Millî Gazete, 31.12. 2003

KELİMELERDE ER(i)MEK

Hüzeyme Yeşim
KOÇAK

Kendinizi hokkanın içine atmak istersiniz. Huzura, sulha ve mutluluğa sanki ancak o zaman kavuşacaksınız. Kelime, cümleler “özne” olur ve sizi yazar. Bazen aşkın içine atıp eritmek istersiniz gölgeli zâtınızı. Benliğinizi eritip, deryalarda gezmek.

Bazen bir tükenişin içine girip, erirsiniz. Erersiniz(!)

Erimekten erimeye fark vardır. Erimenin karışmak, bulanmak hâli...

Eriirsiniz ve her zerreye karışırsınız, karılırsınız.

Güzelliklerin içinde sizin de ruhunuz vardır. Güneş, gönlünüzü alır götürür; mehtap safalarında payınız vardır.

Bazen bir sarmaşık ruhunuza dolandır. Kalbinizdeki tohumlar çatlamaya başlar, gün döner, kuğunun son şarkısı başlar... Günle(zamanla) beraber büyürsünüz.

Kalbim yazılmadık kelimelerin, tılısımı hiç kesilmeyen cümlelerin hasretiyle dolu.

Kalemi mürekkeple doldurmak, hayatın özsuğunu çıkarmak; tükenmez bir heyecanla, yazı sarhoşluğuyla, evler, köşkler çatmak. Kendi gökyüzümü boyamak.

Dünyaya biraz tebessüm getirmek; ümit, neşe, mutluluk dermek; yazmak biraz da keşif, bilgi, meçhul, gizem demek.

En sevdiğiniz pasaj belki harflerden örülü olanı, unutulmaz caddelerinizden biri edebiyatın ki.

Tefekkür, hayalhane, çatışma ve bir-

lik; yazıdaki âhenk, “al beni dirlik”.

Yeni eserlerin yüz görümlülüğü; edebiyat postunda uzun, şahane geziler, adresler, bereket ve feyizler. Bir bitimsiz çeşmedir ki, kıyamete dek gider.

Saltanatlı yazılar, hürmetli sayfalar; mevsimsizliklerdeki, zaman ve mekânın üstündeki fikir seyahatleri.

İlhamın atı, kelimelerin fişegi barutu, cümlelerin âlâsı, edebiyatın hası, yazarın sivri külâhı.

Edebiyat gölgesinde demlenmek, serin uykularda dinlenmek.

Yazar yağmalamaları, bilgi harmanı, yazının çatısı. Edebî bir ölçüdeki denklik; kelimedeki tutku, şenlik.

Çata pata, şamata, edebiyattaki patlama, yazıdaki sarsma, sallama(!)

İstersen; her insandan, cümle hayat-tan, geçmiş solgun baharlardan, geleceğin görkemli satırlarından yazılar devşirirsin, bazen imzanı güncellersin, bazen de kitaplarda geceler, nefeslenirsin.

İnsana, kadere, ömre dâir yazılanlar, çizilenler. Edebiyat soluğu, kalem farkındalığı, muhteşem bir denizin dalgaları, soylu bir güzellik zincirinin halkaları...

Bazen de birlikte yazılan yazılar, dayanışma, paylaşma anları, söze sese sevgiye zamana karışan çağrılar.

Mütevazı bir emeğin takdiri, hoşgörüsü, teşviki.

Edebiyat kanalıyla gelen lütuf, bağış ve kutlamalar, ak sayfalara düşen gön-dermeler, karşılıklı selâmlama, hediyeleşme ve bayramlaşmalar.

Duygularını ifade etmenin zorluğunu yaşadığımız dakikalar. Alkışladığı-

mız yıllar, eli öpülesi, eteği tutulası zarif, vakıf insanlar.

Bendeniz için çok anlamlı bir ilk. Bir “özel sayıda” yer almak. Bunca seçkin, hizmet ehli; abidevi, doruk eşhas huzurunda.

Hak ediyor muyum? Bilemem. Ama muhataplarımızın güzel bakışlı, bilişli, hayatı maneviyat güzelliğiyle yaşayıp, değerlendiren, hız verip, insanı yüreklendiren örnek şahsiyetler olduğu kesin.

“**Hüzeyme Yeşim Koçak Özel Sayısı**”; edebî hayatımdaki sonuçlardan, mânâlı buluşmalardan biri.

Her birini yüz misliyle çarptığım, beni onurlandıran, şahsım için göz nurunu, emeğini esirgemeyerek, sayıyı oluşturan onlarca çiçekli yazının kalemine; başta özellikle güzide insan Mehmet Ali Uz Beyefendiye, pek çok şey öğrendiğim kılavuz hocalarıma, yakınlarıma, yazamasa da aynı sıcak atmosferi soluduğumuz dost, arkadaş ve sevgili okurlarıma derin şükranlarımı ifade etmek isterim.

Dünyayı güzelleştirip tezyîn ettiler, varlığına anlam kattılar ve pek çok teşekkür ederim, beni hem **okudular** hem **yazdılar**...

ÜSLÛP SAHİBİ BİR YAZAR

AFŞİN SELİM

Hüzeyme Yeşim Koçak, modern zamanların ruhen ve zihnen yozlaşması karşısında, kendi dünyasından sesleniyor, okuyucusuna... Sevgisiz, bencil ve yalnız olmamak gerektiğini hatırlatıyor. Öykülerindeki ve denemelerindeki hissî yoğunluğuna muhatap olabiliyorsanız, ne mutlu! Orada ironilere de rastlayabilmeniz pekâlâ mümkün. Kendisinin de ifadesiyle: Kimliksizleşme, aidiyetsizlik ve isimsizlik söz konusu artık... Fakat yazar, her şeye rağmen kök değerlerine sıkı sıkıya tutunmuş durumda. İnsaniyeti önemsiyor. Bu çerçevede esenliği, dayanışmayı ve uzlaşmayı tavsiye ediyor. İyi ve güzel olanı, kötü ve çirkinden ayırıyor. Sözün özü, üslup sahibi bir yazar olarak Hüzeyme Yeşim Koçak, edebî ve fikrî kıvamına erişmiş bir yazar...

Ocak-2012

KELİMELEİN KAMÇISI

NURTEN SELMA ÇEVİKOĞLU

Geniş bir bilgi birikimine sâhip olan Hüzeyme Yeşim KOÇAK Hanımefendi yazılarında insanları rahatlatan, dinlendiren bir üslup kullanır. Onun kaleminin bir sanat harikası olduğuna inanırım. Zira ele aldığı bir konuyu öyle işler ki tereyağdan kıl çeker gibi yumuşakça sizi alır götürür başka âlemlere başka yerlere. Bâzen de kişileri kalemiyle öyle bir döver ki benim diyen insan hayrette kalır. Onun edebi yönü usta kalemlerle yarıştıracak kadar derin ve mükemmel olduğunu düşünüyorum. Hatta onun denemelerinin ilerde Edebiyat derslerinde yer alabileceği kanaatinde taşıyorum. Romanları konusunda bir fikir belirtmek yerine aldığı ödüllere bakmak lâzım. Böylesi kalemlerin çoğalması dileğiyle.